

Sygn. akt IACa 946/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Ewa Kaniok (spr.)

Sędziowie: SA Beata Kozłowska

SA Jacek Sadowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewelina Borowska

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2013 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 7 lutego 2012 r., sygn. akt XVI GC 531/09

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz K. K. kwotę 78.795,45 zł (siedemdziesiąt osiem tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt pięć złotych 45/100) z ustawowymi odsetkami od 2 lipca 2009 r. do dnia zapłaty i kwotę 5.519 zł (pięć tysięcy pięćset dziewięćnaście złotych) tytułem kosztów procesu;

II. oddala apelację w pozostałej części;

III. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz K. K. kwotę 3.934 zł (trzy tysiące dziewięćset trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

IACa 946/12

UZASADNIENIE

K. K. prowadzący działalność gospodarczą po nazwę Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) domagał się zasądzenia od pozwanej (...) sp. O.o. W. kwoty 134.174,22 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwana wykonywała w latach 2005-2007 na zlecenie powoda wodociąg oraz kanały sanitarne metodą przewiertu w różnych rejonach miejscowości P.. Zlecone prace zostały przez pozwaną wykonane nieprawidłowo, co zmusiło powoda do poniesienia kosztów związanych z usuwaniem awarii. Pierwotnie swoje roszczenia powód wywodził z umów o roboty budowlane, następnie z art. 471 kc.

W piśmie procesowym z dnia 02.02.2012 r. pełnomocnik powoda cofnął powództwo o kwotę 17.602,50 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia.

Pozwana wносиła o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 07.02.2012 r. Sąd Okręgowy w Warszawie:

- w punkcie 1. powództwo oddalił;

- w punkcie 2. zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu tego wyroku Sąd Okręgowy wskazał:

Pismem z dnia 22.11.2005 r. powód zlecił pozwanej wykonanie przewiertu sterowanego na budowie w P. rurami PE o średnicy 315mm - termin wykonania ustalono na dzień 10.12.2005 r. oraz rurami PE o średnicy 110 mm - termin wykonania ustalono na dzień 28.11.2005r. Następnie w dniu 10.05.2006 r. powód ponownie zlecił pozwanej wykonanie przewiertu sterowanego na budowie wodociągu przy ul. (...) w P. na długości ok. 500 m. Termin wykonania prac uzgodniono na dzień 30.05.2006 r.

W dniu 01.02.2007 r. został spisany protokół z wykonania kanału sanitarnego metodą przewiertu sterowanego w ul. (...) oraz odcinka (...) w ulicy (...) dla zadania pod nazwą (...) sanitarnej w Z. — D., i części J., gmina P..

W skład komisji wchodził zarówno przedstawiciel powoda jaki i pozwanej. Po dokonanych przeglądach ustalono, że powód obciąża pozwaną łącznie kwotą 20.817,00 zł netto z tytułu poprawienia przewiertów w ul. (...), ul. (...) oraz za zużyty materiał. Należność ta miała zostać uwzględniona w ostatecznym rozliczeniu stron nie później niż do dnia 10.03.2007 r.

Ponadto powód oświadczył, że nie będzie wnosił żadnych zastrzeżeń do prac wykonanych przez firmę (...) Sp. z o.o. na budowach firmy (...). Protokół został podpisany przez przedstawicieli pozwanej oraz powoda osobiście.

Pismem z dnia 19.02.2007 r. powód poinformował pozwaną, że czasie przeglądu przed odbiorowego stwierdzono na odcinku wodociągu wykonanego przewiertem przy u. Polnej w P. nieosiowe wykonanie przewiertu w pionie i poziomie. W związku z powyższym powód wezwał pozwaną do ponownego wykonania przewiertu zgodnie z projektem i sztuką budowlaną.

Kolejne pismo zostało skierowane do pozwanej w dniu 22.03.2007 r. W piśmie powód wskazał na usterki, które pozwana powinna naprawić w związku ze źle wykonanym przewiertem w ul. (...) w Z., ponadto powód prosił pozwaną o pilny przyjazd celem ustalenia naprawy gwarancyjnej oraz zwrotu rur PE o średnic 315mm.

W dniu 23.02.2007 r. został spisany protokół końcowego odbioru robót wykonanych przez K. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) w miejscowości K.. Z treści protokołu wynika, że roboty zostały wykonane w sposób prawidłowy, zgodnie z dokumentacją techniczną bez usterek. Okres gwarancji ustalono na 24 miesiące.

Następnie pismem z dnia 31 maja 2007r. powód wezwał pozwaną od usunięcia awarii przecieku przy ul. (...) w S..

Pismem z dnia 12.09.2007r. powód poinformował pozwaną, iż w dniu 11.09.2007r. stwierdzono nieszczelność na zgrzewnie doczołowym rurociągu wykonanego przez firmę (...).

Wszystkie wykonane przez pozwaną prace były nadzorowane oraz zostały odebrane przez upoważnionego z ramienia powoda kierownika budowy J. T..

Zdaniem Sądu Okręgowego powództwo jest nie zasadne.

Zgodnie z art. 471 kc dłużnik zobowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Powód nie wykazał aby pozwany w sposób nieprawidłowy wykonał prace ponadto nie wykazał, że w związku z działalnością pozwanej poniósł szkodę. Powód nie wykazał wysokości szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy niewykonaniem bądź nienależytym wykonaniem zobowiązania a szkodą.

Zdaniem Sądu powód nie udowodnił zasadności powództwa. Przesłuchani przez Sąd świadkowie H. S. (k. 150-151) , P. N. (k. 151-152), H. Z. (k.171-172) , J. N. (k. 188-189) oraz przesłuchany w charakterze strony K. K. (k.266-267) wprawdzie zeznali, że roboty, nie zostały wykonane przez pozwaną prawidłowo ponieważ miała miejsce awaria, jednakże nie można zdaniem Sądu tylko i wyłącznie na podstawie zeznań świadków stwierdzić, że to pozwana nieprawidłowo wykonała swoje zlecenie.

Zgodnie z treścią zlecenia pozwana była zobowiązana tylko i wyłącznie do wykonania przewiertów. Do jej obowiązków nie należało między innymi wykonanie kamerownia położonych rur czy też czyszczenie rur.

Niniejsze znajduje w pełni potwierdzenie w zeznaniach Prezesa Zarządu pozwanej T. M. (k.267-268). Z zeznań wynika ponadto, że z każdego wykonanego zlecenia był sporządzony i podpisany protokół, w którym żadne prace nie zostały zakwestionowane. Ponadto przy każdej dostarczonej powodowi fakturze były dostarczane również wykresy trajektorii wykonanego przewiertu .

Z opinii biegłego M. R. (k.205-211) wynika, że powód nie przedłożył do akt sprawy żadnych dokumentów z treści, których wynikałaby wartość zużytych przez niego materiałów. Ponadto brak jest faktur na potwierdzenie zasadności zapłaty innym wykonawcom za prace , które zdaniem powoda powinien wykonać pozwany w ramach napraw gwarancyjnych. Brak jest również zleceń z określeniem formy i podstawy rozliczenia robót z nowymi wykonawcami.

W protokole z dnia 01.02.2007r. przedstawiciele firmy (...), w tym sam powód oświadczył, że nie będzie wnosić żadnych zastrzeżeń do prac wykonanych przez firmę (...) na budowach firmy (...).

Wobec powyższego oświadczenia również z tego powodu roszczenie powoda jest bezzasadne, albowiem składając powyższe oświadczenie powód pozbawił się możliwości dochodzenia jakichkolwiek roszczeń od pozwanej za wykonane roboty.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji na podstawie art. 471 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku złożył powód zaskarżając go w całości, zarzucając:

1) naruszenie art. 230 k.p.c. przez pominięcie przez Sąd, że fakt zawarcia przez strony umowy gwarancyjnej został przyznany przez pozwanego i nie był przez niego kwestionowany;

2) naruszenie art. 232 k.p.c. poprzez

a) przyjęcie przez Sąd, że powód był zobowiązany udowodnić okoliczności, z których wynikała szkoda z tytułu niewykonania zobowiązania przez pozwanego, skoro to pozwany był zobowiązany udowodnić, iż nie ponosi on odpowiedzialności za te okoliczności;

b) błędne przyjęcie przez Sąd, iż źródłem zobowiązania pozwanego do naprawienia szkody jest wyłącznie nienależyte wykonanie przez niego prac zleconych mu przez powoda, w sytuacji gdy, rzeczywistym źródłem odpowiedzialności pozwanego jest niewykonanie przez pozwanego jego zobowiązań wynikających z umów gwarancyjnych;

3) naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez:

a) brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i dokonania jego oceny z pominięciem istotnej części tego materiału, tj. zeznań świadków H. Z., H. S., P. N. zeznających na okoliczność wystąpienia awarii, ich przyczyn oraz konieczności ich niezwłocznego usunięcia oraz pism z dnia 21 listopada 2006 r. oraz 01 lutego 2007 r., z których wynika, że strony łączyła umowa gwarancyjna, co w konsekwencji spowodowało błędne ustalenie przez Sąd, że powód nie udowodnił niewykonania zobowiązania przez pozwanego a tym samym nie udowodnił związku przyczynowego pomiędzy szkodą a niewykonaniem zobowiązania;

b) przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów poprzez uznanie opinii biegłego z dnia 27.07.2011 r. w zakresie ustalenia wartości robót wykonanych przez powoda w P. i Z. w 2006 r. i 2008 r. za wiarygodną tylko i wyłącznie w części dotyczącej sposobu poprawnego rozliczenia i wyceny robót wykonanych przez powoda - nie objętych zakresem i celem opinii – a pominięcie tej w części, w której biegły uznał za prawidłowo ustaloną wartość wykonanych przez powoda robót, co w konsekwencji doprowadziło do uznania przez Sąd iż powód nie udowodnił wysokości poniesionej szkody;

c) pominięcie dowodów w postaci dokumentów stanowiących faktury VAT, protokoły odbioru, wzajemne rozliczenia między stronami oraz sporządzone przez powoda kosztorysy napraw instalacji sieci wodociągowych i sanitarnych dokonanych w wyniku nie wykonania umowy gwarancyjnej przez pozwanego, a będących dowodem na okoliczność wysokości poniesionej przez powoda szkody,

d) przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów przez uznanie wyjaśnień pozwanego za wiarygodne w sytuacji gdy - jak wskazują dowody z zeznań świadków H. Z., H. S., uwiarygodnionych dokumentami w postaci wezwań do wykonania napraw gwarancyjnych - wyjaśnienia pozwanej nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, w tym w szczególności fakt udzielania odpowiedzi na każde wezwanie powoda do usunięcia awarii instalacji sieci wodociągowych i sanitarnych.

4) naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych, polegających na zaniechaniu określenia rodzaju łączącej strony umowy, w szczególności czy była to umowa o dzieło czy też umowa o roboty budowlane,

5) naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. poprzez:

a) niewskazanie w uzasadnieniu wyroku przyczyn, dla których Sąd I instancji odmówił wiarygodności zeznaniom świadków H. S., P. N., H. Z. oraz J. N., a oparł się jedynie na wyjaśnieniach Prezesa Zarządu pozwanej T. S.;

b) nie wyjaśnienie przez Sąd, dlaczego odmówił mocy dowodowej pisemnej opinii biegłego M. R., pomijając jej treść zupełnie, a oparł się wyłącznie na zeznaniach biegłego;

II. naruszenie prawa materialnego poprzez:

1) niezastosowanie art. 471 k.c. w związku z art. 577 § 1 k.c. i w konsekwencji uznanie przez Sąd, iż powód nie udowodnił faktu niewykonania zobowiązania, poniesienia szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy niewykonaniem zobowiązania a szkodą;

2) błędną wykładnię art. 471 k.c. w związku z art. 6 k.c. i uznanie przez Sąd, iż to powód jako wierzyciel jest zobowiązany udowodnić okoliczności, z których wynikła szkoda, gdy zgodnie z konstrukcją odpowiedzialności kontraktowej -

opartej na domniemaniu winy - to pozwanego jako dłużnika obciąża ciężar udowodnienia, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności.

W oparciu o powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i zasądzenie na rzecz powoda K. K. od pozwanego (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 116.571,72 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, ewentualnie wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozstrzygnięcia, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie co do kosztów postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył:

apelacja jest w znacznej części uzasadniona.

Uszło uwadze sądu I instancji, że powód oparł swoje roszczenie na umowach gwarancyjnych, co wyraźnie wskazał w uzasadnieniu pozwu (k.4), Poczynione przez sąd I instancji ustalenia i rozważania są nietrafne .

Pozwany w dniu 21.11.2006r. udzielił powodowi 24 miesięcznej gwarancji na przewierty przy budowie wodociągu w miejscowości S. ul. (...) i w drodze do lasu, oraz w ul. (...) w miejscowości P. (k.36). Ponadto w protokole z dnia 1.02.2007r. (k.37) udzielił 36 miesięcznej gwarancji na wykonane prace (kanał sanitarny metodą przewiertu sterowanego) w ulicach (...) oraz odcinka (...) - (...) w ulicy (...).

W robotach wykonanych przez pozwanego ujawniły się wady.

Rację ma apelujący, że ciężar udowodnienia, że wady są wynikiem okoliczności, za które pozwany nie odpowiada ciążył na pozwanym (art. 577 par. 1 k.c. i 471 k.c.).

Pozwany nie sprostął ciężarowi dowodu.

Pierwsze roszczenie o zasądzenie kwoty 17.778,41 zł. dotyczy wad wodociągu tłoczego wykonanego przewiertem w ul. (...) w P. (zlecenie k.118). Powód stwierdził nie osiowe wykonanie przewiertu odcinków rur i połączenie ich przez silne naciągnięcie tak w pionie jak i w poziomie i wezwał pozwanego do usunięcia wady (k.19 i 20 i 22). Na rurociągu pokazał się przeciek (k.20). Powód doraźnie usunął awarię a koszt prac wyniósł 10.964,68 zł. (k.27-29). Biegły nie zakwestionował prawidłowości wyliczenia w/w kwoty, zatem w tej części powództwo należało uznać za uzasadnione – art. 480 par. 3 k.c.. Zarzut przedawnienia jest chybiony. Pozew wniesiony został 30.06.2009r. Roszczenie o odszkodowanie za nienależyte wykonanie umowy gwarancyjnej wynosi 3 lata od upływu terminu gwarancji (art. 118 k.c.). Termin gwarancji upłynął 21.11.2008r. (k.36 gwarancja).

W części dotyczącej kwoty 6.813,,73 zł. wynikającej z faktury VAT nr(...) (k.25) powództwo nie zostało udowodnione. Faktura obejmuje koszty usunięcia awarii na sieci wodociągowej z SUW S. na SUW (...). W świetle materiału zgromadzonego w sprawie, brak jest danych pozwalających na przyjęcie, że w/w koszty związane były z awarią w ul. (...) w P.. Powód nie udowodnił, że pozwany wykonał zgrzew doczołowy w ul. (...), z pisma k.23 nie wynika na jakim odcinku był zgrzew doczołowy.

Drugie roszczenie o zasądzenie kwoty 31.078,41 zł. dotyczy także wad wodociągu tłoczego wykonanego przewiertem w ul. (...) w P. na podstawie tego samego zlecenia. Powód w dniu 14.07.2008r. wezwał pozwanego do usunięcia nieszczelności wodociągu (k.54 i 55 i 58 i 59-60). Pozwany nie usunął wady. Koszt naprawy wyniósł 18.479,04 zł. netto (k.49). Koszt badania wody po usunięciu awarii 142,74 zł. (k.52), koszt czynności związanych z poborem wody 78 zł. (k.53). W tym zakresie powództwo **podlega** uwzględnieniu. Wartość kosztorysowa robót nie była przez pozwanego kwestionowana. Roszczenie podobnie jak w przypadku poprzednim nie uległo przedawnieniu.

Jeśli idzie o fakturę VAT nr (...) (k.50) powód nie wykazał, że koszty ujęte w w/w fakturze związane są z usunięciem awarii w ul. (...) w P.. Zarówno ze specyfikacji kosztów sporządzonej przez (...) (k.51) jak i z w/w faktury nie wynika,

że chodzi o awarię w ul. (...). Podobnie z protokołu z dnia 8.08.2008r. (k.63) nie wynika, że chodzi o usunięcie awarii w ul. (...).

Trzecie roszczenie o zasądzenie kwoty 38.350,99 zł. dotyczy wad kanalizacji sanitarnej wykonanej metodą przewiertu w (...) (zlecenie k. 71). Kanał został zamulony (k.73-74). Powstało wyrzucenie powodujące zastój wody, powód wezwał pozwanego do usunięcia wady (k.75). Ostatecznie sam usunął wadę, gdyż sprawa nie cierpiała zwłoki (k.77 i 79-83). Awarię należało usunąć w trybie pilnym (k.56). Koszty usunięcia wady wyniosły 17.653,91 (k.84-88), biegły nie znalazł podstaw do kwestionowania prawidłowości wyliczenia tej kwoty. Koszt czyszczenia kanalizacji wyniósł 20.147,08 zł. (k.89), koszt odtworzenia ogrodzenia posesji wyniósł 550 zł. (k.91). W ocenie Sądu Apelacyjnego powód udowodnił w całości zasadność dochodzonego roszczenia w kwocie 38.350,99 zł. Nie ulega wątpliwości, że prace w postaci kamerowania kanału celem zlokalizowania blokady przepływu grawitacyjnego oraz czyszczenia kanału były niezbędne do usunięcia wady. Pozwany nie kwestionował także potrzeby rozebrania a następnie odtworzenia ogrodzenia posesji J. S.. Pozwany nie wykazał, że wyrzucenie powodujące zastój wody nie jest wynikiem wadliwego wykonania zleconych mu robót, (niewłaściwego spadku kanału), zatem zobowiązany był wadę usunąć a skoro tego nie uczynił, powód uprawniony był do wykonania naprawy na koszt pozwanego zgodnie z art 480 par. 3 k.c. Pozwany nie wykazał aby w/w roszczenie uległo przedawnieniu. Na w/w prace udzielono 36 miesięcznej gwarancji w dniu 1.02.2007r. (k.72v). Pozew wniesiony został 8.07.2009r. a więc jeszcze przed upływem terminu gwarancji.

Czwarte roszczenie o zasądzenie kwoty 29.364,20 zł. dotyczy wad kanału sanitarnego wykonanego metodą bez wykopową w ul. (...) w Z. k. P. z materiałów powierzonych (zlecenie k.98). Złe rzędne kanału i niewłaściwa trasa spowodowały, że inwestor zażądał demontażu kanału i wykonania go metodą wykopów. Powód żądał 18.584,20 zł. za zniszczone rury i mufy elektrooporowe oraz 10.780 zł. za wykopywanie rur (k.92).

Z protokołu wykonania kanału sanitarnego metodą przewiertu sterowanego w ulicach (...) oraz odcinka (...) - (...) w ul. (...) wynika, że strony uzgodniły, iż powód obciąży pozwanego kwotą 20.817zł. za poprawienie przewiertów w ul. (...), oraz w ul. (...) oraz za materiał (kolana, rury HDPE) i połową kwoty robocizny. Kwota w/w została potrącona z należności przysługującej pozwanemu od powoda (k.94). Skoro strony ugodziły się co do naprawy wad przewiertów w ul. (...) i rozliczyły się za zniszczony materiał, to dochodzenie zapłaty za zniszczone rury i mufy elektrooporowe nie jest uzasadnione.

Roszczenie w części dotyczącej odszkodowania za zniszczone rury i mufy nie jest roszczeniem z gwarancji (gwarancja dotyczyła jakości wykonanych prac), lecz roszczeniem z umowy o dzieło, skoro pozwany nie wywiązał się z obowiązku zwrotu powierzonych mu rur (k.106).

Roszczenie o odszkodowanie za zniszczony materiał uległo przedawnieniu w terminie 2 lat od dnia oddania dzieła tj. od 1.02.2007r. (k.94) – art. 646 k.c.

Niezależnie od tego nie zostało udowodnione. W protokole z dnia 1.02.2007r. (k.94) strony dokonały rozliczenia należności za zniszczone materiały. Z pisma na k.102 wynika, że wymiana rur kanalizacji zakończyła się 27.01.2007r., więc porozumienie zawarte w protokole z 1.02.2007r. obejmuje całość materiałów zniszczonych w związku z wadliwie wykonanym kanałem sanitarnym.

Za uzasadnione Sąd Apelacyjny uznał jedynie roszczenie o zapłatę 10.780 zł. za wykopywanie rur, które w chwili sporządzania protokołu z dnia 1.02.2007r. pozostawały w gruncie i które inwestor nakazał usunąć po sporządzeniu tego protokołu, z uwagi na dużą ilość instalacji w w/w ulicach (k.95). Powód wzywał pozwanego do usunięcia rur w terminie do 30.03.2007r. z zagrożeniem, że wykopie je na koszt pozwanej. Pozwana nie przystąpiła do wykopania rur, zatem winna zwrócić powodowi koszt poniesiony na wykonanie w/w robót. Roszczenie to jako roszczenie z gwarancji nie uległo przedawnieniu.

Mając na względzie powyższe ustalenia, Sąd Apelacyjny z mocy art. 386 par. 1 k.p.c. i 471 k.c. zmienił zaskarżony wyrok i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 78.795,45 zł. (10.964,68 +18.479,04 +142,74 +78 +38.350,99

+ 10.780) z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu tj. od 2.07.2009r do dnia zapłaty, zaś w pozostałej części z mocy art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

Wskutek zmiany zaskarżonego wyroku powód wygrał w 58,7%, (żądał 134.174,22 zł., zasądzono 78.795,45 zł. Sąd Apelacyjny zasądził od pozwanego na rzecz powoda 58,7% poniesionych przez niego kosztów z tytułu opłaty od pozwu i wydatków na opinię biegłego (3939 + 1580), uznając że koszty zastępstwa procesowego zniosły się. W drugiej instancji powód dochodził kwoty 116.572 zł. a więc wygrał w 67,5%. Sąd Apelacyjny zasądził na rzecz powoda kwotę 3.934 zł. tj. 67,5% uiszczonej przez niego opłaty od apelacji. w oparciu o art. 100 k.p.c.